

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 11ης Μαρτίου 1980 *

Στην υπόθεση 104/79,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Pretore της Bra προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του παραπέμποντος δικαστηρίου μεταξύ

Pasquale Foglia, Santa Vittoria d'Alba,

και

Mariella Novello, Magliano Alfieri,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 92 και 95 της Συνθήκης ΕΟΚ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους H. Kutscher, πρόεδρο, A. O'Keefe και A. Touffait, προέδρους τμήματος, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, Mackenzie Stuart, G. Bosco, T. Koopmans και O. Due, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J.-P. Warner
γραμματέας: A. Van Houtte

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

Απόφαση

(Το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

- 1 Με Διάταξη της 6ης Ιουνίου 1979, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 29 Ιουνίου 1979, ο Pretore της Bra υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, πέντε ερωτήματα ως προς την ερμηνεία των άρθρων 92, 95 και 177 της Συνθήκης.
- 2 Η διαφορά ενώπιον του Pretore αφορά τα έξοδα αποστολής στα οποία υποβλήθηκε ο ενάγων, Foglia, έμπορος οίνων εγκατεστημένος στη Santa Vittoria d'Alba, στην επαρχία Cuneo, Ριέμοντ, Ιταλία, για την αποστολή στη Menton, στη Γαλλία, ορισμένων χαρτοκιβωτίων ιταλικών vins de liqueur που είχε πωλήσει η εναγομένη Novello.
- 3 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, η σύμβαση πωλήσεως μεταξύ Foglia και Novello όριζε ότι ενδεχόμενοι φόροι, απαιτούμενοι από τις ιταλικές ή γαλλικές αρχές και αντίθετες προς το σύστημα της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων μεταξύ των δύο χωρών, ή τουλάχιστον μη οφειλόμενοι, δεν θα βάρυναν τη Novello. Ο Foglia επανέλαβε παρόμοια ρήτρα στη σύμβαση που συνήψε με την επιχείρηση Danzas, στην οποία ανέθεσε τη μεταφορά των χαρτοκιβωτίων vins de liqueur στη Menton· η ρήτρα αυτή προέβλεπε ότι οι ίδιοι μη νόμιμοι ή μη οφειλόμενοι φόροι δεν θα βάρυναν τον Foglia.
- 4 Η Διάταξη περί παραπομπής διαπιστώνει ότι το αντικείμενο της διαφοράς περιορίζεται στο μόνο ποσό που καταβλήθηκε ως φόρος καταναλώσεως κατά την εισαγωγή των vins de liqueur στο γαλλικό έδαφος. Όπως προκύπτει από τη δικογραφία και από τις συζητήσεις ενώπιον του Δικαστηρίου, αυτοί οι φόροι καταναλώσεως καταβλήθηκαν στη γαλλική διοίκηση από την Danzas, χωρίς διαμαρτυρία ή ένσταση· το σημείωμα των εξόδων αποστολής που η Danzas παρουσίασε στον Foglia και που ο τελευταίος εξόφλησε, περιελάμβανε το ποσό αυτών των φόρων· η Novello αρνήθηκε να καταβάλει το τελευταίο αυτό ποσό στον Foglia, επικαλούμενη τη ρήτρα που ρητώς συνομολογήθηκε στη σύμβαση πωλήσεως, όσον αφορά τους μη νόμιμους ή μη οφειλόμενους φόρους.
- 5 Τα μέσα άμυνας που προέβαλε η Novello έγιναν αντιληπτά από τον Pretore κατά την έννοια ότι αμφισβητούν το κύρος της γαλλικής νομοθεσίας περί φόρου

καταναλώσεως επί των vins de liqueur, ενόψει του άρθρου 95 της Συνθήκης ΕΟΚ.

- 6 Η στάση του Foglia κατά τη διάρκεια της ενώπιον του Pretore δίκης μπορεί να χαρακτηριστεί ως ουδέτερη. Ο Foglia, πράγματι, υποστήριξε ότι το ποσό που αντιστοιχεί στους γαλλικούς φόρους καταναλώσεως δεν μπορούσε σε καμιά περίπτωση να τον βαρύνει, διότι αυτοί οι φόροι, αν είχαν εισπραχθεί νομίμως, έπρεπε να βαρύνουν τη Novello, ενώ αν ήσαν μη νόμιμοι έπρεπε να βαρύνουν την Danzas.
- 7 Αυτή η άποψη οδήγησε τον Foglia στο να ζητήσει από τον εθνικό δικαστή να διευρύνει τη συζήτηση και να καλέσει σε αναγκαστική παρέμβαση την επιχείρηση Danzas, υπό την ιδιότητα τρίτου τον οποίο ενδιαφέρει η διαφορά. Ο δικαστής, ωστόσο, θεώρησε ότι, πριν μπορέσει να αποφανθεί επ' αυτού του αιτήματος, έπρεπε να επιλυθεί το πρόβλημα αν η είσπραξη των φόρων καταναλώσεως που κατέβαλε η Danzas ήταν σύμφωνη ή αντίθετη προς τις διατάξεις της Συνθήκης ΕΟΚ.
- 8 Οι διάδικοι της κύριας δίκης προσκόμισαν ενώπιον του Pretore ορισμένο αριθμό εγγράφων, που του επέτρεψαν να εξετάσει τη γαλλική νομοθεσία περί φορολογίας των vins de liqueur και άλλων ομοειδών προϊόντων. Ο δικαστής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι αυτή η νομοθεσία χαρακτηριζόταν από «δυσμενή διάκριση» εις βάρος των ιταλικών vins de liqueur και των φυσικών οίνων υψηλού αλκοολικού τίτλου, μέσω ειδικού συστήματος διέποντος τους γαλλικούς vins de liqueur, αποκαλούμενους «φυσικούς γλυκείς οίνους» και φορολογικών προτιμήσεων υπέρ ορισμένων γαλλικών φυσικών οίνων υψηλού αλκοολικού τίτλου που φέρουν ονομασία καταγωγής. Βάσει αυτού του συμπεράσματος, ο δικαστής διατύπωσε τα ερωτήματα που υπέβαλε στο Δικαστήριο.
- 9 Στις γραπτές τους παρατηρήσεις που κατέθεσαν στο Δικαστήριο, οι δύο διάδικοι της κύριας δίκης περιέγραψαν κατά τρόπο στην ουσία ταυτόσημο τις φορολογικές διακρίσεις που χαρακτηρίζουν τη γαλλική νομοθεσία περί φορολογίας των vins de liqueur· οι δύο διάδικοι θεωρούν ότι αυτή η νομοθεσία είναι ασυμβίβαστη προς το κοινοτικό δίκαιο. Κατά τη διάρκεια της προφορικής διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου, ο Foglia επισήμανε ότι η παρουσία του στη διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου εξηγείται από το ενδιαφέρον που παρουσιάζει για την επιχείρησή του, τόσο ατομικά όσο και ως επιχείρηση ανήκουσα σε ορισμένη κατηγορία ιταλών επιχειρηματιών, η επίλυση των νομικών προβλημάτων που εγείρει η διαφορά.
- 10 Φαίνεται, έτσι, ότι οι διάδικοι της κύριας δίκης αποβλέπουν στο να επιτύχουν την καταδίκη του γαλλικού φορολογικού συστήματος των vins de liqueur, μέσω

διαδικασίας, ενώπιον ιταλικού δικαστηρίου, μεταξύ ιδιωτών, οι οποίοι συμφωνούν επί του επιδιωκόμενου αποτελέσματος και οι οποίοι παρενέβαλαν στη σύμβασή τους ρήτρα προς το σκοπό να οδηγήσουν το ιταλικό δικαστήριο στο να αποφανθεί επ' αυτού του σημείου. Ο τεχνητός χαρακτήρας αυτής της κατασκευής είναι ακόμα πιο προφανής, καθόσον τα μέσα έννομης προστασίας που παρέχει το γαλλικό δίκαιο κατά της επιβολής των φόρων καταναλώσεως δεν χρησιμοποιήθηκαν από την επιχείρηση Danzas, η οποία εν τούτοις είχε κάθε συμφέρον να το πράξει, δεδομένου ότι δεσμευόταν και η ίδια από τη συμβατική ρήτρα και, επί πλέον, διότι ο Foglia κατέβαλε το λογαριασμό αυτής της επιχείρησης, που περιελάμβανε ποσό καταβληθέν ως φόρο καταναλώσεως, χωρίς να διαμαρτυρηθεί.

- 11 Το έργο που έχει ανατεθεί στο Δικαστήριο με το άρθρο 177 της Συνθήκης ΕΟΚ συνίσταται στο να παρέχει σε κάθε δικαστήριο της Κοινότητας τα ερμηνευτικά στοιχεία του κοινοτικού δικαίου, των οποίων έχει ανάγκη για την επίλυση πραγματικών διαφορών που του υποβάλλονται. Στην περίπτωση κατά την οποία, μέσω διευθετήσεων όπως οι περιγραφείσες, το Δικαστήριο θα υποχρεούτο να αποφανθεί, θα προσεβάλλετο το σύστημα του συνόλου των μέσων έννομης προστασίας που διαθέτουν οι ιδιώτες για να προστατεύονται κατά της εφαρμογής φορολογικών νόμων, αντιθέτων προς τις διατάξεις της Συνθήκης.
- 12 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι τα υποβληθέντα από το ιταλικό δικαστήριο ερωτήματα, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της προκειμένης περίπτωσης, δεν εμπίπτουν στο πλαίσιο της δικαστικής αποστολής του Δικαστηρίου, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης.
- 13 Το Δικαστήριο δεν έχει, επομένως, αρμοδιότητα να αποφανθεί επί των υποβληθέντων από το εθνικό δικαστήριο ερωτημάτων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε, με Διάταξη της 6ης Ιουνίου 1979, ο Pretore της Βρα, αποφαινεται:

Το Δικαστήριο δεν έχει αρμοδιότητα να αποφανθεί επί των υποβληθέντων από το εθνικό δικαστήριο ερωτημάτων.

Kutscher

O'Keefe

Touffait

Mertens de Wilmars

Pescatore

Mackenzie Stuart

Bosco

Koormans

Due

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Μαρτίου 1980.

Ο Γραμματέας
A. Van Houtte

Ο Πρόεδρος
H. Kutscher